

VÄSTERNORRLANDS IDROTTSARV

Medlemstidning för Västernorrlands IdrottsHistoriska Sällskap

Gamla Favoriter

Bengt "Zamora" Nyholm sträcker ut och gör en räddning

Foto: Reuters

Innehåll i detta nummer: Sida

Årsmötet 2026	2
Gamla favoriter - Zamora Nyholm	6
Vasalopp prolog 1899	7
KB-produkter vi minns - Tommy Själén	8
Idrott hela livet - En slogan att ta till sig	9
Kjell Edin show	10
Våra kaféträffar	12
Curling - Segt eller underbart?	13
Östen Sandström - Sprinter och olympier	14
Vilken otrolig hjälte - 46 år i speakerbåset	15
In memoriam	16
Stefan Holm höjer rösten	17
Boktips	18
Krönikan - Alireza Samadi	19

Inbjudan till årsmöte 2026

Västernorrlands Idrottshistoriska Sällskap inbjuder till årsmöte på Biblioteket i Härnösand, Universitetsbacken 3 den 18 mars 2026.

17.30 Vi bjuder på kaffe och macka

18.00 Ordförande Leif Bolin hälsar välkommen

Anförande av Fredrik Lindström, flerfaldig OS- och VM-medaljör i skidskytte, numera läkare. Fredrik kommer att berätta om sin idrottskarriär och livet efter denna.

18.45 Årsmöte

19.30 Avslutning

Föredragningslista för årsmötet 2026

1. Årsmötets öppnande och fastställande av röstlängd
2. Val av ordförande och sekreterare för mötet
3. Val av protokolljusterare och rösträknare att jämte ordföranden justera protokollet
4. Fråga om mötets behöriga utlysning
5. Fastställande av föredragningslista
6. Behandling av verksamhets- och förvaltningsberättelse för 2025
7. Revisionsberättelse för 2025
8. Fastställande av resultat- och balansräkningar för 2025
9. Fråga om ansvarsfrihet för styrelsen för 2025
10. Fastställande av årsavgift 2027. Styrelsen föreslår 250:-, en höjning med 25:-. För två personer i samma familj behålls avgiften 300:- per år.
11. Styrelsens förslag till verksamhetsplan och budget för 2026
12. Behandling av styrelsens förslag och eventuella motioner
13. Beslut om antal ledamöter i styrelsen
14. Val av styrelseordförande för en tid av ett år
15. Val av halva antalet styrelseledamöter för en tid av två år och en ledamot på ett år
16. Val av en revisor och en ersättare för en tid av ett år
17. Val av valberedning, med en sammankallande, för ett år
18. Övriga frågor
19. Avslutning av mötet

Västernorrlands IdrottsHistoriska Sällskap

Verksamhetsberättelse för 2025, Org.nr. 802459-0336

Föreningens bildande och ändamål

Västernorrlands IdrottsHistoriska Sällskap bildades i januari 2011. Föreningens ändamål är att inom Väster-norrland väcka och underhålla intresset för idrottshi-storia och förena de som delar detta intresse. För att leva upp till detta ger Sällskapet ut medlemstidningen ”Västernorrlands Idrottsarv”, håller caféträffar med föredragshållare, håller egna föredrag, anordnar resor samt ger ut böcker.

Årsmöte 2025 och styrelse

Årsmöte hölls den 9 april på Söråkers Folkets Hus i Timrå kommun med ett 20 tal röstberättigade medlemmar närvarande. Föreningens ordförande höll ett anförande om sin idrottskarriär, men också några inblickar i hennes liv efter idrottskarriären inklusive hennes medverkan i tävlingen Let's dance.

I maj meddelade Anette Norberg att hon av privata skäl trädde tillbaka som ordförande och styrelseleda-mot i VIHS. Vid vårt möte den 3 juni utsågs därför vice ordföranden Leif Bolin till ordförande fram till årsmötet 2026 och Ewa Lindstrand till vice ordförande under samma period.

En arbetsordning för styrelsen har tagits fram under året och fastställts av styrelsen.

Styrelsen har haft fyra sammanträden under året.

Sällskapet har vid utgången av 2025 185 medlemmar.

Aktiviteter

Ett antal kaféträffar har arrangerats under året. I SCA arena i Timrå genomfördes en träff med Timrå ishock-eylegendarerna Björn Palmqvist och Kent Lindgren med ett trettiotal deltagare.

I Härnösand samlades tre curlingkändisar, Maria Prytz, Björn Rudström och Anette Norberg till träff med ett 25-tal deltagare.

I midsommarveckan medverkade hockeymålvakten Anton Forsberg, hemma på sommaresemester från NHL, och Timrås dåvarande klubbchef Fredrik Innala till ett samtal om ishockeylivet både i Sverige och NHL. Träffen hölls i Härnösand.

Årsmötet valde till styrelse följande:

Anette Norberg, ordförande, och i övrigt Leif Bolin, Ewa Lindstrand, Arne Brorstad, Sven Eklund, Per-Arne Westin, Kari Korpela och Bo Håkansson till ledamöter. Styrelsen valde senare vid sitt konstituerande sammanträde Leif Bolin till vice ordförande, Arne Brorstad till kassör och Bo Håkansson till sekreterare.

Till revisorer valdes Bo-Anders Öberg, ordinarie och Peter Hasselborg till ersättare.

Till valberedning utsågs Leif Thunman, samman-kallande, Ulf Näslund och Anita Österlund.

I maj meddelade Anette Norberg att hon av privata skäl trädde tillbaka som ordförande och styrelseledamot i VIHS.

Medlemstidningen, Västernorrlands Idrottsarv, VIA

Medlemstidningen, VIA, utkom enligt plan med tre nummer under året. Februari, maj och oktober, sammanlagt 60 sidor. För att anpassas till rådande portotabell har antalet sidor per nummer begränsats till max 20 sidor per nummer.

Bland årets artiklar kan nämnas *Härnösands Curlingklubb 75 år*, *Mitt Curlingliv* (Björn Rudström), *Silver-Emma*, *cyklisten Emma Johansson*, *Lag Hasselborg med många curlingframgångar*, *Idrottens väg till folkrörelse*, om Jan Lindroth, *Trestegshopparen Sten Ericksson*, *Urban Hagblom*, *Sollefteå och skidskytte*, *Fiske eller sportfiske*, *Bordshockeyn lever vidare*, *Från avslappnad fritidssysselsättning till OS-gren* (om beachvolley).

Varje nummer innehöll också ett bilduppslag signerat Örjan Leek. Dessutom innehöll varje nummer av tidningen föreningsinformation och notiser samt bokanmälningar.

Härnösand 2026-01-29

Leif Bolin

Ewa Lindstrand

Arne Brorstad

Bo Håkansson

Sven Eklund

Kari Korpela

Per-Anders Westin

Förvaltningsberättelse

Sällskapet redovisar ett underskott på 1.974 kronor för året och ett eget kapital vid årets utgång på 181.399 kronor. Medlemsavgiften har under året varit oförändrad, 225 kronor för enskild medlem eller organisation och 300 kronor för två familjemedlemmar. RF-SISU Västernorrland har bidraget med 25.000 kronor till verksamheten. 2025.

Årsredovisning 2025

Resultaträkning	2025	2024	Balansräkning	2025-12-31	2024-12-31
Intäkter			Tillgångar		
Medlemsavgifter	36 300	36 250	Plusgiro	181 399	182 948
Bidrag	25 000	25 000	Summa tillgångar	181 399	182 948
Försäljning idrottsbok	850	800			
Övriga intäkter	1 950	0	Eget kapital och skulder		
Summa intäkter	64 100	62 050	Eget kapital		
Kostnader			Balanserat resultat	182 498	189 262
Resor och möten	-14 217	-13 921	Årets resultat	-1 974	-6 763
Medlemstidning, trycksaker	-39 785	-47 224	Förutbetalda årsavgifter	875	450
Övriga kostnader	-12 072	-7 668	Förutbetalda intäkter	0	0
Summa kostnader	-66 074	-68 813	S:a eget kapital och skulder	181 399	182 948
Årets resultat	-1 974	-6 763			

Budget 2026

Budget för 2026, tkr

Intäkter

Medlemsavgifter	40 000
Bidrag	25 000
Övriga intäkter	5 000
Summa intäkter	70 000

Kostnader

Medlemstidning	37 000
Resor och möten	18 000
Övriga kostnader	15 000
Summa kostnader	70 000
Resultat	0

Styrelsens förslag till verksamhetsplan för 2026

Arbetet med projektet *Ledargärningar i västernorrländsk idrott* fortsätter. Vi kommer att söka finansiering från olika håll. Projektet drivs efter två linjer, att instifta ett stipendium och att i bokform dokumentera ett antal ledares berättelser.

Vi avser också att genomföra ett antal kaféträffar, varav några är under planering.

Medlemsantalet har under en tid varit konstant, c:a 180. Detta är inte tillfredställande, varför vi under året avser att ta fram en strukturerad plan för att öka antalet medlemmar. En målsättning för rekrytering kommer att fastställas under året. Vi avser att fortsätta ge ut medlemstidningen Västernorrlands Idrottsarv, VIA, i samma omfattning som under 2025. Det betyder 3 nummer om maximalt 20 sidor. Denna begränsning beror i första hand på de extremt höga distributionskostnaderna. Vi behöver också rekrytera fler skribenter till tidningen, framför allt från inlandskommunerna.

Valberedningens förslag

Funktionärer vid årsmötet

Ordförande: Ulf Kjelsson

Sekreterare: Bo Håkansson

2 protokolljusterare: Föreslås på årsmötet

Antal styrelseledamöter

Ordförande + 7 ledamöter

Styrelsen

Ordförande, 1 år, Leif Thunman

Ledamöter, 2 år, omval, Leif Bolin, Arne Brorstad och P A Westin

Ledamöter, 2 år, nyval, Ola Thelberg och Sören Öberg

Ledamöter med 1 år kvar, Ewa Lindstrand och Bo Håkansson

Revisorer

Ordförande, 1 år, omval, Bo Anders Öberg

Ersättare, 1 år, omval, Peter Hasselborg

Härnösand 2026-02-01

Ulf Näslund

Anita Österholm

Ulf Näslund står till förfogande i valberedningen för ännu ett år.

Revisionsberättelse

Jag har granskat Västernorrlands IdrottsHistoriska Sällkaps räkenskaper, årsbokslut och förvaltning för verksamhetsåret 2025-01-01 till 2025-12-31. Revisionen har utförts enligt god revisionssed utifrån överlämnade/tillgängliga handlingar och lämnad information. Beslut och åtgärder enligt protokoll har granskats.

Räkenskaperna och redovisningen är gjord i god ordning och ger en rättvisande bild av Sällskapets resultat och ställning. Då revisionen inte givit anledning till anmärkning föreslås årsmötet besluta

att fastställa balans- och resultaträkning samt

att bevilja styrelsen ansvarsfrihet för den tid som revisionen omfattar.

Härnösand den 14 januari 2026

Bo-Anders Öberg

**Du har väl skaffat dig boken om Kvinnors idrott!
Om inte gör det. Kan beställas från vår redaktion.**

Pris 125:- inkl. frakt.

Betala till swish 123 591 7208

Glöm inte uppge namn!

Gamla favoriter - Zamora Nyholm

I förra numret av VIA hade vi en kort artikel om tre-stegshopparen Sten Ericksson. Det slog oss då att vi måste påminna om våra gamla hjältar. Därför kommer här en kort påminnelse om fotbollsmålvakten Bengt "Zamora" Nyholm. För en mer heltäckande berättelse om Bengt hänvisar vi till en längre artikel i vår bok Människor, Möten, Mästare Med Mera, 2021.

Bengt föddes i Härnösand 1930 och avled i Mantorp 2015. Han växte upp på Kastellgatan, med läroverkets grusplan rakt över gatan. Senare bodde familjen Nyholm på Volontärgatan där Bengts mamma drev en lunchmatsal för bland andra läroverkselever. Bengt började som forward i IF Älgarna, men från 14 års ålder spelade målvakt. Redan 1948 värvades han till IFK Norrköping och debuterade i A-laget 1949, för att sedan 1952 vara förstемålvakt som efterträdare till legendariske Torsten Lindberg. Bengt hann med sammanlagt 294 allsvenska matcher för IFK Norrköping, dessutom 30 A-landskamper under 1959 – 1964. På den tiden skedde landskampsutbyte huvudsakligen med de nordiska länderna, varför det inte han bli så många landskamper för Bengt.

SM guld var Bengt med om att få vinna sex gånger, 1952, 1956, 1957, 1960, 1962, och 1963. Guldbollen tilldelades han 1961.

Den största triumf Bengt fick uppleva var Sveriges seger mot England på Wembley 1959, en unik prestation då endast Ungern tidigare vunnit över England där.

Bengt kallades "Zamora" inspirerat av den spanske målvaktslegenden Ricardo Zamora, på grund av sin explosiva stil redan som bollkalle.

Zamora med Guldbollen 1961

Ett knäckt näsben är inget hinder, säger Zamora

Revolutionerande spelstil

Trots sin relativt korta längd (178 cm) kompenserade han med snabbhet, mod, proaktivt spel – rörde sig långt ut i straffområdet, var stark i luftdueller och hade utmärkt kommunikation med försvarslinjen. Under ett VM-kval mot Schweiz 1961 bröt han näsbenet men återvände senare i samma match – ett tydligt bevis på hans mentalitet.

Travtränare

Efter fotbolls-karriären arbetade Bengt som polis, försäljningschef på IBM, blev travtränare i Mantorp och engagerade sig i Mjölby Golfklubb där han senare blev ordförande. Han glömde aldrig sin gamla moderklubb IF Älgarna. 2012 skänkte han den avskedsgåva han fick från föreningen när han flyttade till Norrköping, till Kamratföreningen Gamla Älgare som skulle förvara den för framtiden.

Bengt "Zamora" Nyholm är ihågkommen som en banbrytande målman med en provokativ spelstil, mod och ledarskap — en sann legend i IFK Norrköping och svenskt målvaktsspel. Han kombinerade atletiska egenskaper med stor fotbollssmartness och vann både nationella titlar och individuell utmärkning.

Varför är han en idol för mig, han flyttade från Härnösand när jag var 5 år. Jag hade aldrig sett honom spela, men på 50- och 60-talen var han en hjälte och han var från Härnösand. Svårare än så är det inte. Senare i livet när både han och jag bodde i Mantorp träffades vi samband med någon travträff, så jag har fått träffa en av mina idoler.

Leif Bolin

Referenser:

"Zamora" ville spela i kedjan men gjorde 30 landskamper i målet. Artikel av Bo Östman i boken Människor, Möten, Mästare Med Mera i Västernorrlands-idrotten, utgiven av VIHS 2021.

Artikel i VIA nr 5, oktober 2012.

AI

Vasalopp prolog 1899

Vad var det för skidtävling som var tio mil lång och som gick över hela Alnö 1899?

Ja, inte var det Vasaloppet för det startade inte förrän 23 år senare och är dessutom en mil kortare.

Nej, det här var mer i skidåkningens gryning och dessutom med start i svinottan - klockan fem.

Publiken började strömma till redan vid fyratiden. Startplats var sommarrestaurangen Tivoli på Stadsbacken i Sundsvall. I denna arla morgonstund fladdrade tjärblossen och det glimmade från i frosten stelnad dimma som hängde på buskar och träd.

Efter starten från Tivoli bar det av mot Strand på Alnö. Spåret över den isbelagda fjärden var upplyst av facklor. Sen vidare till Härnösand och så tillbaka. Det var första gången en "täfling av så stort inträse" hållits i Norrland, skrevs det i tidningen.

Fyrtioåtta åkare kom iväg. En olycka inträffade dock strax före start. Vid fotografering av de tävlande exploderade en magnesiumlampa och två fotografer fick föras till sjukhus med brännskador.

De startande var indelade i två klasser, proffs och amatörer. Proffsklassen bestod av "lappmän och nybyggare" enligt startlistan, amatörerna utgjordes av övriga svenskar. Major Hejkensten och hans funktionärer höll ordning på löparna som skickades iväg men en minuts mellanrum.

Från Kaptensudden flammade bloss, och långt där borta, där Alnös rygg höjde sig ur havet, tindrade båglampor.

På tävlingsexpeditionen satt kassör Cratz och väntade på meddelande från Strand på Alnö att den första tävlande passerat. Redan där ledde proffset Lars Olofsson. Efter hand ringde telefonen oavbrutet med rapporter från olika kontrollstationer, Klingerfjärden, Söråkerslandet, Hässjö och till slut vändpunkten i Härnösand.

Väl där väntade en grötlunch på de tävlande. Därefter byttes det strumpor, och så var det dags att bege sig tillbaka igen.

På returen rapporterades det från kontrollstationen vid Stornäset att Olofsson fortfarande var i ledningen. Och strax efter klockan två på eftermiddagen trängde avlägsna hurranden fram till Tivoli. Allt högre dånade ropen och långt bort syntes en åkare i samedräkt närma sig. Det var just han, Lars Olofsson från Arvidsjaur.

När han närmade sig målet skrek han:

- Nu vill jag ha en konjak.

Men hans seger slutade, så till vida i en bitter besvikelse. Tivoli hade inget serveringstillstånd på vintern.

Olofssons seger var överlägsen, han gick i mål på en halvtimmes kortare tid än amatören C Johansson, Tunadal. Efter honom var det idel proffs i resultatlistan.

En av de tävlande blev illamående i Härnösand och fick fraktas hem på släde. Samtliga övriga lyckades hålla sig under 15 timmar, vilket var gränsen för att få pris.

Denna lördagstävling avslutades på hotell Knaust och anses vara Sveriges första skidlöparkongress. Ordförande var major Heijkensköld.

En diskussion uppstod då huruvida proffsen borde få utgöra en särskild avdelning och ges möjlighet att få välja mellan pokal och pengar.

Samtidigt samlades ett antal prominenta, däribland Erik Collinder, för att bilda Svenska Skidförbundet.

Tomas Tiberg

Källor: Sägverksfolket, Alnö Hembygdsförening.

Tomas Tiberg

KB-produkter vi minns - Tommy Själin

*Han är en av de stora som fostrats i KB-65. * På meritlistan finns SM-guld, EM-silver och VM-spel. Numera är Lysekil i norra Bohuslän hemvist för Tommy Själin-*

Säsongen 1970/1971 debuterade Tommy Själin i moderklubben KB 65:s representationslag. Fyra säsonger senare gjorde han övergången till MoDo AIK där det skulle bli totalt tolv säsonger. 406 matcher och 202 mål är ytterligare fakta från de åren. Höjdpunkten är såklart säsongen 1978/1979 när MoDo AIK för första gången vann SM-guld med Tommy Själin som en av de stora mästerskapsorganisatörerna.

Många gånger den säsongen kallades Själin för ”Sveriges snabbaste ishockeyspelare”. Kedjan med Själin, Mikko Leinonen och Ulf ”Nubben” Norberg är en av de bästa haft genom tiderna. Själin blev med sina sex mål skyttekung i slutspelet. Under säsongens 40 tävlingsmatcher gjorde Själin 23 mål och totalt 40 poäng, alltså mer än en poäng i snitt per match.

I finalspelet mot Djurgården, som spelades i bäst av tre matcher, var MoDo illa ute. Det hade blivit förlust, 4–6, i första finalmatchen och i den andra hamnade man i 0–3 underläge. Då klev Själin in i den hela och med tre mål var han en stor anledning till att MoDo vände och vann matchen med 6–4.

I den tredje och avgörande finalmatchen, som MoDo vann med 8–3, skrev Själin också in sig i målprotokollet med sitt 2–2 mål.

I MoDo var Själin också med om degraderingen från Elitserien. Men han var också med när de kom tillbaka på snabbast möjliga sätt.

Efter de tolv säsongerna i MoDo flyttade Själin söderut till Ängelholm och Rögle BK där han gjorde fyra säsonger.

Sin aktiva spelarkarriär avslutade han med spel i Division 2, både med Brunflo och Kristianstads IK. Själin blev sedan tränare i klubbar som Kristianstad, Uddevalla, Vänersborg och Trollhättan innan han hamnade i Lysekil och Viking.

På den internationella scenen representerade Själin Tre Kronor i 33 matcher och gjorde totalt nio mål. Ett av målen kom i VM 1982 i Finland när han gav Tre Kronor ledningen med 1–0 mot Sovjet efter att han överlistat Vladislav Tretjak.

Någon VM-medalj blev det aldrig för Själin, däremot ett EM-silver. Själin spelade också 12 matcher med B-landslaget Vikingarna.

Under 2025 fyllde Tommy Själin 70 år.

Patrik Edlund

**KB-65 står för Köpmanholmen-Bjässta, förening grundad 1965, med fotboll och ishockey på programmet.*

Tommy Själin i Rögle BK

*Tommy Själin som tränare i Viking, Lysekil.
Foto: Lennart Hård*

Idrott hela livet - en slogan att ta till sig

"Idrott Hela Livet" är en slogan som funnits i flera år inom svensk idrott. Ett lysande exempel på detta fick jag ta del av när jag i oktober 2025 besökte Högsållens Ishall och matchen i Hockey Trean Herr Region Norr C mellan AIK Hockey Härnösand och Ramsele IK.

Ramsele hade i sin laguppställning Lars Edman, 66 år, som andre målvakt.

Lars föddes 1959 och började spela ishockey i Stockholmsområdet i slutet av 60-talet och höll på fram till 1976. Efter uppehåll och flytt till Sollefteå tog han upp sporten igen 1997 efter att blivit fri från sina alkoholproblem. Med "spade", stora handskar och nya benskydd samt ett oerhört stort intresse spelade han med i Ramsele IK:s hockeylag. Klubben spelade med ett A-lag i serie fram till 2002 då man lade ner verksamheten.

Efter 2002 har Lars ägnat sig åt, bland annat, "rekreationshockey" i Sollefteå och Ramsele samt seriespel med Strömsund och träningar på olika håll när han varit ute på arbete runt om i landet. Han har också deltagit i flera målvaktsläger som vuxen. "Rekreationshockey" är en form av ishockey både med träning och seriespel. Den spelas av unga och gamla, nybörjare och rutinerade, tjejer och killar. Någon organiserad form för denna ishockey finns ännu inte i Västernorrland.

2019 fick Lars en ny hjärtklaff och 2023 en hjärntumör, inget som hindrat honom att komma ut på isen. När hans förening, hösten 2025, beslutade att återigen spela seriehockey var Lars en av de första som anmälde sitt intresse. Med hjälp av spelare från Sollefteå och Strömsund kunde Ramsele ställa ett lag på isen i seriesammanhang. Lars namn har varit med i de flesta laguppställningarna men vid årsskiftet hade han bara spelat på isen i 5 minuter. Han är nöjd med att få vara med under uppvärmningen. Han har inte siktat på att bli en stjärna utan strävat mot att bli bättre och glädjer sig åt den sociala samvaron vid träningar, matcher och resor.

Lars vet hur viktigt det är med idrott, "hockeyn har räddat mitt liv flera gånger" påtalar han. Han lämnade rullatorn för hockeymålet efter de senaste sjukdomarna.

Hur gick matchen? 22–1 till AIK Hockey och Lars spelade de sista 5 minuterna. 66-åringen imponerade på mig och visar på vikten av "Idrott Hela Livet". Imponerande också att Ramsele ställer upp med ett A-lag i seriespel och därmed också lever upp till "Idrott Hela Livet".

Leif Thunman

Lars Edman

Kjell Edin var i sagolik målform och satte 4 av puckarna för IFK Nyland när Leksands IF besegrades med 5-3 för 76 år sedan.

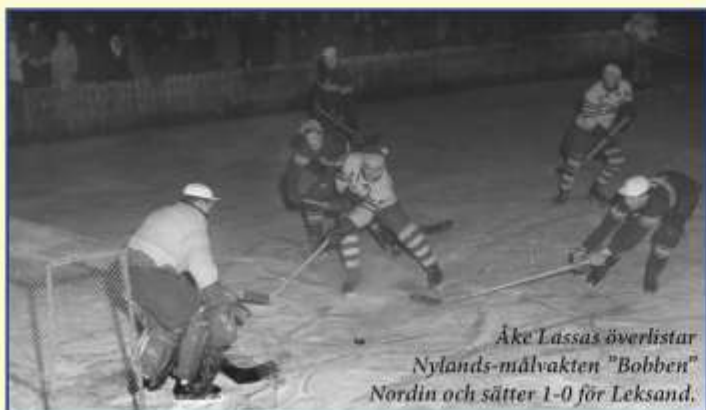
Den otippade segern kom på Strandvallen i Nyland den 30 januari 1950 och drygt 700 personer kom till matchen i SM-omg nr 1.

Dagen innan hade dalkarlarna spelat mot Wifsta/Östrand och medgav utan omsvep att det festats rejält efter den bataljen.

TACK FÖR GOD MATCH

Tack för god match, säger de båda lagens kaptener, Åke Lassas och Rune Wiklund, till varandra efter den rivande drabbningen.

Åke Lassas överlistar Nylands-målvakten "Bobby" Nordin och sätter 1-0 för Leksand.

En fascinerande sport

— Av VA:s utsände GREN —

Vi återupplivade bekantskapen med en av de trevligaste sportgrenarna i går. Det var länge sedan sist vi såg ishockey och lämpligare tillfälle för en ny sammankomst med en gammal kär bekant än SM-matchen mellan Nyland och Leksand har vi svårt att tänka oss.

Det var färg över tillställningen, i mer än vanlig omfattning, trots att ishockeyn slösar med tempo och sensationer tämligen konstant. Att något skulle hända framgick tydligt också av publiktillströmningen. Det rann till folk från alla håll och redan nedanför Kramfors började vi få sällskap med bilar som sökte sig till Nyland och bortåt tusentalet personer hade samlats när själve Angermanlands Ishockeyförbunds ordf. Idvan Genberg blåste till spel.

Heejaa Nyyylaaaaand

Att stämningen var förtätd märktes genast. Till och med spekkern hade något ansträngt i sin röst när han försökte göra sin stämna hörd och den ishockeybitna publiken ägnade inledningen och fortsättningen till ett oorganiserat tjut istället för att försöka arbeta sig igenom de formulär med tryckta hejarsor som utdelades. Vilken hade tid att titta på papperet och hålla på med en besvärlig ramsa när Nyland var i överläge? Då var det betydligt enklare att ge ljud åt sina känslor på sitt eget lilla vis. Vilket hel utan ledning blev mycket samstämt — Heejaa Nyyylaaaaand. Matchen blev mycket njutbar. Leksand började i en mycket varker still i förvisningen om att det — som man trodde — större kunskandet skulle ta ut sin rätt. Så småningom märkte de goda dalkarlarna att det där med kunskandet var lika utbrett häruppe någondags då.

När palavern kom

Sista perioden blev nog något av en mardröm för Nyland. Leksand satsade för allt vad man var värd för att ordna en kvittering till 4-4, men alltid var det ett nylandsben eller en klubb i vägen. Detta trots att det ett tag i perioden endast fanns 3 nylandsben på banan, medan Leksand förlagade över hela 12. Två nylandsben var alltså utvisade samtidigt.

Detta försakade den i ishockey också tydligen oundvikliga palavern med samtliga spelare och en del ledare på plan i livliga men inte handgriplig, diskussion med domaren. Vad det gäller utvisningarna hade domaren alldeles rätt. Hilbert Nyberg slog mot spelaren över skridskorna och Kjell Nordin försökte hämnas på en spelare som drog av honom klubban, vilket en snäll gosse inte får. Däremot befanns det att Leksand hade en spelare för mycket på planen när spelet kom igång igen och det var faktiskt så orättvist att det hade förtjänat en utvisning av ett stycke man.

Skridskokonstnärer

Efter att ha sett Nyland behandla Leksand på detta sätt kan det inte anses förvånande att andra var laget skulle kunna komma med materialet helt i egen ägo och med en plats i en serie med kvalrätt uppåt. Nu var nylandsspelarna överlag överlägsna i en i spelet så viktig ingrediens som åkningen. Visserligen finns det även i Nyland ett par man som inte åker speciellt bra, men detta uppskrämer än väl av skridskokonstnärer som Kjell Nordin och Kjell Edin. Speciellt den förstnämnde kom dala-backarna att verka trafiktrötta, de där man rundar för att man är så illa tvungen efter vägen, vid fler än ett tillfälle.

Däremot imponerade inte nylandsforwards insatser framför mål. Där har man mycket att lära i effektivitet av Leksands och på den bästa man — Åke Lassas. Hans små korta vickningar i plöms tempo röjde en annan läromästare än vad som står vanliga landsortsspelare till buds. Men så har ju också Lassas den äldre generationens med landslagsträning fler än en gång.

Men vi ska inte heller glömma Nylands oldtimers längst där bak. Den trion har varit med från början, men är fortfarande ryggraden i laget. Rune Wiklund speciellt är en grabb som står på i blåväder och där han står där är vägen stängd.

Bästa laget vann

Nå vad sade man då inne hos Leksand efter förlusten? Ja, glad var man inte, men man tog det hela med fattning och ville ingalunda bortförklara nederlaget.

— Bästa laget vann, den saken är fullständigt klar, ansåg Leksands lagledare Per Ejendal. Nylandsgrabbarna var för svettiga i dag och speciellt den där Edin var helt omöjlig att hålla ordning på. Mina grabbar hade dock en match i benen — W/B i går — och en ganska glad afton dessutom och det är knappast befrämjande för formen.

— Roligt det här ansåg domaren och förbundsordföranden Idvan Genberg. Nyland var väl värda segern och det betyder en hel del för ishockeyn i Angermanland med en sådan här vinst någon gång då och då. Leksand trodde tydligen att det skulle bli en lätt match och tog inte fram storsläggen förrän på slutet. Något som de har anledning att ångra. Om det nu hjälpt med andra metoder?

Kjell Edin show

sänkte Leksand

4-målsskytten
Kjell Edin!

En del nylandsfirmor hade skänkt uppmuntringspriser till bästa spelare och firma Öhlunds pris en kristallvas tillföll enhälligt Kjell Edin. Lindhs pris erövrades av "Bobben" Nordin. Dessutom fick samtliga nylandsspelare av Öhlunds en slips var med Nylands klubbmärke.

Ivan Genberg, Alfredshem, uppvisningsdömde i stor stil och hade matchen helt i sin hand.

Rekordpubliken uppgick till omkring 700 personer.

Ålund

IFK Nyland-Leksands IF
5-3 (3-2, 1-0, 1-1)
0-1 Åke Lassas, 1-1 Kjell Edin,
2-1 d:o, 3-1 Kjell Nordin,
3-2 Sigurd Bröms, 4-2 Kjell Edin,
4-3 Nils Holfve, 5-3 Kjell Edin

Våra kaféträffar

Lyckad start på samverkan mellan Gamla Giffare och VIHS.

Båda föreningarna, Gamla Giffare och VIHS, drog i gång sin verksamhet för 2026 med en träff i Sundsvall med Gif-legendaren Kjell Olofsson som "gäst". Han intervjuades om sitt engagemang för Giffarna av en annan Kjell, nämligen Kjell Carnbro.

Kjell O har innehaft en mängd olika uppdrag och befattningar i Giffarnas organisation; godisförsäljare, materialförvaltare, lagledare, massör, ordförande, sponsorjägare, bingolottoförsäljare mm. Även på fotbollsgymnasiet har han haft ett finger med. Han klev in där det behövdes helt enkelt.

Han säger själv att han haft tre förhållande i livet – med sin fru, med Giffarna och med Telia, hans arbetsgivare. På Telia var han också facklig förtroendemann vilket innebar att han fick förhandlingsvana, något han hade stor nytta av i sina uppdrag i Giffarna, och säkert tvärtom också. Många vittnar också om att Kjell var en finurlig och ibland lite vågad förhandlare, något som ju krävs ibland.

När intervjuare Kjell frågar honom om vad som varit de största problemen under åren han "jobbat" i föreningen svarar han blixtnabbt "ekonomin, hela tiden". Alla idrottsledare känner igen sig. Men han menar också att den nästan exploderande utvecklingen på ekonomisidan inom fotbollen också inneburit en påtaglig kvalitetshöjning,

På Kjell C:s fråga om vilka de bästa spelarna som Gif haft under hans tid svarar han utan längre betänketid – Fredrik Sundfors och Tomas Brolin. Som den bästa Gif-generationen anser han 1988 års lag vara. De bästa "stunderna" han upplevde var när man gått upp till allsvenskan. Han fick uppleva att laget gick upp tre gånger, men också två gånger i andra riktningen.

Kjell O han har ryckt in där det behövs. När bingolotto var som hetast sålde han ensam 150 lotter i veckan, bland annat till Telias styrelse, i vilken han satt som facklig representant. Själv sålde jag 20 i veckan och var bäst i min förening (IBK Sundsvall). När Giffarna tog fram sin blå-vita halsduk sålde Kjell ensam 163 stycken.

På frågan vilken som betytt mest för honom som idrottsledare svarar han omgående Lars-Erik Öberg, den nyss bortgångne fotbollsprofilen, som för övrigt hedrades med en tyst minut före kvällens program.

Kjell O är fortfarande aktiv i föreningen som ledamot i valberedningen, en nog så viktig uppgift. I en valberedning behöver man ha personer med bra och stort kontaktnät och kunskap om styrelsearbete, något som väl i allra högsta grad stämmer in på Kjell.

På intervjuarens fråga om han håller med de som ev. tycker att han är en bråkig person, svarar han med ett diskret leende, "inte bråkig men kanske frispråkig". Vi behöver fler sådana.

Trots det norrländska busvädret hade 40 personer tagit sig till Stadshusverandan i Sundsvall, vilket vi i bägge föreningarna, Gamla Giffare och VIHS, tycker var mycket glädjande. 2026 börjar bra för oss båda, och tack Kjell C för att du ledde kvällens möte.

Leif Bolin

Kjell Olofsson

Curling - Segt eller underbart?

Sverige är fantastiskt.

Ur många aspekter. En, är tillgång till idrott, där det finns gott om valmöjligheter och ni-vår. Golf är en sådan sport, där du kan börja långt upp i åren, och hålla på med så länge kroppen hänger med.

En annan sport med liknande förutsättningar, är curling. En sport jag både hatar och älskar.

I Västernorrland finns det gott om historik. Bröderna Kamp, syskonen Norberg och bröderna från Sollefteå, Stefan och Mikael Hasselborg, för att nämna några...

Men tillbaka till min hatkärlek.

Det är en utmärkt tv-sport, där man som tittare har full koll på boet, och allt som händer där. Men det tar ju en stund innan all action sätter fart. Att spela "etta" och i viss mån "tvåa" och de åtta första stenarna - segt. Men det är ju som att spela schack - ingen vinner på matt de första 15-20 dragen.

Så innan det börjar smälla, måste rätt förutsättningar ha skapats - av "ettan" och "tvåan". För sen börjar hjärnornas kamp - det är nu poängstenarna ska sättas.

Jag bevakade en SM-final för Nya Norrland någon gång på 90-talet, Niphallen i Sollefteå. Lag Hasselborg spelade SM-final, jag minns inte mot vilka och jag minns inget slutresultat mer än att det blev ett SM-guld till lag Hasselborg.

Men det som etsat sig fast i mitt minne var en sista sten av skippern Mikael Hasselborg i en av omgångarna.

Det var i stort sett ett "mission impossible" att få skotten - poängstenen. Framför boet låg en hel drös av stenar, och motståndarens poängsten var helt täckt att kunna slås bort. Eller?

Jag minns reaktionen på publikplats efter Mikael sista sten - vi alla stod upp med armarna i vädret och bara skrek rakt ut.

Mikael hade lyckats med det, i mina ögon, omöjliga. Lyckligtvis såg inte han på läget på samma sätt som jag...

Hans sten behövde träffa en annan sten, som i sin tur skulle träffa en sten till, som då behövde träffa ytterligare en sten, innan lag Hasselborgs sten snyggt knackades fram som bästa sten. Låter väl skitenkelt!?

Mikael spelade även golf, så efter matchen frågade jag honom om det var curlingens "hole-in-one" som jag nyss bevittnat.

"Näe, den här stenen går att göra om, en "hole-in-one" då behöver man ha en hel del tur, svarade Mikael."

Jag hade dock fullt upp med en sak under de nio mil jag hade hem till Härnösand och redaktionen.

Hur ska jag kunna sätta ord på det curlingmirakel jag fått vara med om? Hur skulle jag få läsaren att känna den euforiska känslan där med armarna i vädret i curlinghallen i Sollefteå?

För mig var det ett "mission impossible". Jag vet än idag inte hur jag kan förmedla denna fantastiska curlingdag.

Därför älskar jag curling som tv-sport - när det börjar smälla och skotten ska tas!

Ulf C Hellman

Mikael, Pia och Anna Hasselberg efter lag Hasselborgs seger i OS Korea 2018

Mikael Hasselborg och medspelaren Gerry Wählin.

Östen Sandström - Sprinter och olympier

Tidigt liv och bakgrund

Karl Östen Sandström föddes den 3 oktober 1910 i Sundsvall. Han växte upp i Sundsvallstrakten, där han tidigt visade talang för spring och idrott. Senare i livet kom han att bli bosatt i Härnösand, där han också avled den 10 mars 1994 vid 83 års ålder.

Sandström representerade IFK Sundsvall, en friidrottsförening som fostrat många svenska friidrottare under 1900-talet.

Friidrottskarriär och tävlingsstart

Östen Sandström var specialiserad på **sprintlöping**, framförallt korta distanser som 100 meter och stafettlöpning. Han tränades och tävlade på nationell nivå i Sverige under 1930-talet, en period då svensk friidrott hade god internationell konkurrenskraft inom kortdistanslöpning.

Sandströms personliga rekord på 100 meter uppgavs vara **10,7 sekunder**, en stark tid för sin era (1930-talet) och jämförbar med många av de bästa svenska sprintarna då.

Olympiska spelen 1936 – Berlin

Höjdpunkten i Sandströms karriär var hans uttagning till **OS i Berlin 1936**, där han representerade Sverige i 4 × 100 meters stafett.

4 × 100 m stafett – Berlin, Olympiska sommarspelet 1936, den 9 augusti

Laget: Lennart Lindgren, Irvin Ternström, Östen Sandström och Åke Stenqvist (med Håkan Lidman som reserver)

Resultat: Sverige deltog i försöksheatet, sprang stafetten på ca 41,5 sekunder och placerade sig utanför finalen.

Tävlingen i Berlin kännetecknades av mycket stark konkurrens — vinnande USA satte världsrekord och tog guld genom ett lag med legendariske Jesse Owens.

Att kvalificera sig till OS och springa för Sverige var en stor prestation, särskilt under en epok då internationell friidrott var hårt konkurrensutsatt och svenska sprinters framgångar ofta stod i skuggan av längre distanser.

Karriärens betydelse och arv

Östen Sandström är ihågkommen som en av de svenska friidrottare som bidrog till landslagets internationella representation under 1930-talet. Även om han inte tog medaljer vid olympiska spel så ingick han i en elitgrupp av svenska löpare som nådde OS — något som i sin tid var en stor ära och en betydande prestation inom svensk idrott.

Östen Sandström

Som olympier står hans namn med bland de svenska friidrottare som genom åren tagit sig till sommarspelen, och han är ett historiskt exempel på den satsning Sverige gjorde även i sprintgrenar före andra världskriget.

Östen Sandström i historiskt perspektiv

Sandströms idrottskarriär faller i perioden mellan två världskrig och före modern kommersiell sportepok. Hans deltagande i ett OS präglad av både politiska och atletiska historiska händelser — bland annat Jesse Owens berömda insatser — gör honom till en del av svensk idrottshistoria, även om han själv inte blev en medaljör.

Östen arbetade senare som lärare på seminariet i Härnösand

Som ett kuriosum kan nämnas att Östen var far till den kände klädskaparen Ove Sandström, som bland annat skapat många av ABBA:s scenkläder.

Några nyckelfakta:

Född: | 3 oktober 1910, Sundsvall, Sverige

Död: | 10 mars 1994, Härnösand, Sverige

Klubb: | IFK Sundsvall

Gren: | Sprint & stafett

Personligt rekord: | 100 m – 10,7 s (1937)

Största tävling: | OS Berlin 1936 –

4 × 100 m stafett

Olympisk placering: | Utanför finalen i stafett

Vilken otrolig hjälte - 46 år i speakerbåset!

Jag tog mig möjligheten att träffa Hasse Nordin, en otrolig eldsjäl inom Timrå IK! Förutom 46 år i klubbens speakerbås match efter match, så har Hasse dessutom ägnat några år till för att jobba på matcherna, varit med i styrelsen och ägnat ungdomssektionen en massa tid och engagemang! Grymt bra jobbat, tycker jag!

Hans "Hasse" Nordin

Hasse är uppväxt i Kramfors där pappan hade en bilskola, som hans bror senare tog över. Hasse ägnade tiden till sång och musik och blev en dansbandsmusiker som han under en period livnärde sig på. Fotboll blev det också i Kramfors IF. Blev också simlärare och aktiv i Livräddningssällskapet. Sedan utbildade sig Hasse till folkskollärare som det hette då. Han gick utbildningen i Härnösand och träffade där sin blivande fru. De har tillsammans 100 år i anställningstid som lärare i Timrå kommun! Helt fantastiskt! Under den tiden blev Hasse också rektor och har haft den rollen på flera skolor. Inom Kulturskolan var ju Hasse given som ledare med den kompetens han har.

Hasse har alltid haft ett stort engagemang för barn och unga och uttrycker det som att han älskar att vara tillsammans med ungarna! Både i skolmiljön men även utanför. Sedan älskar han just föreningslivet och hur betydelsefullt det är med gemenskapen och glädjen i att man gör något värdefullt för andra!

Han är aktiv i Timrå Manskör, gillar att spela dragspel och sjunga och har spridit glädje runt sig på julmarknader och mängder av andra sociala sammanhang.

Hasse berättade förtjänstfullt hur alla 46 år i speakerbåset har varit. Det har ju sedan starten fram tills nu skett en stor teknisk utveckling. Från en helt analog värld till en helt digital. Numera är det 7 personer som jobbar varje match och de har olika arbetsuppgifter. Man har organiserat arbetsuppgifterna så man är 2 personer/arbetsuppgift.

Viktigt att gardera kunskapen om någon inte kan närvara av någon anledning. Han ringer samtliga funktionärer två dagar före matchdag. Under match så är båset uppkopplade till domarrummet som granskar alla händelser på isen. Alltså helt övervakade!

Jag frågade Hasse om speciella idrottsminnen som han vill lyfta fram och dessa är:

14 april 2000 var Timrå IK klara för elitserien, numera SHL!

I samband med TV-pucksfinalen mellan Södermanland och Västerbotten 1982 i Timrå så instiftades Lill-Strimmas minnespris och Anatolij Tarasov, CSKA Moskvas huvudtränare, delade ut priset till Niklas Gällstedt numera tränare i Brynäs (finalen slutade med vinst för Södermanland med 3-1)

Direkt efter den händelsen så besöktes Lill-Strimmas grav och Tarasov lade ned en krans till hans minne

Jag ville att Hasse skulle nämna Timrå IK:s bästa hockeyspelare genom tiderna och han sa att den frågan är så svår att besvara, eftersom klubben fostrat så många duktiga spelare. Namn som nämndes var Lennart Svedberg, Mats Näslund, Tommy Sjödin, Henrik Zetterberg, Anders och Kjell Dahlin, Max Friberg, Magnus Pääjärvi, Johan Andersson, Finn Lundström, Lennart Norberg, Bo Berggren, Anton Lander, Elias Pettersson.

Men sedan kom det: Anders Ante Karlsson om han sluppit olyckan. Han var helt outstanding i hockey som pojklagspelare! En bra ledare blev han också!

År 2024 tilldelades Hasse utmärkelsen Årets Timråhjälte! Till den utmärkelsen nomineras en person som sprider den så kallade Timråandan genom framtidstro, samverkan, hjälpsamhet och som ställer upp för andra. En person som gör gott, inspirerar andra och bidrar till att skapa en positiv stämning, är osjälvisk och bidrar med det extra. Helt rätt val!

Stort TACK för din enorma insats för föreningslivet!

Ewa Lindstrand

In memoriam

Jan Lindroth, Sveriges förste professor i idrottshistoria, har avlidit i en ålder av 85 år.

Vi brukar vara ytterst sparsamma med att ta in nekrologer i vår tidning, men ibland kan det ändå vara på sin plats. En av Sveriges föregångspersoner inom den idrottshistoriska forskningen har gick bort under fjolåret, nämligen professor Jan Lindroth. Vi bad Walter Rönmark, välkänd idrottsprofil skriva några minnesord om denne märkesman.

Jan Lindroth bodde under sin tonårstid i Sundsvall och tog studenten på läroverket, dagens Hedbergsska skola.

Sundsvallsåren var för Jan Lindroth fyllda med idrott. Det var framför allt pingis på hög nivå där man i prislistorna från Norrlandsmästerskap och DM ofta kunde se Jan Lindroths namn på de främsta platserna. Det var också mycket seriespel, i de två högsta pingisdivisionerna.

I Sundsvall var Jan Lindroth också med i bildandet av idrottsföreningen "Vi Idrottsgrabbar" som Riksidrottsförbundet inte kunde godkänna, då föreningen inte hade ett för dåtiden acceptabelt namn. Kreativa ungdomar ändrade då snabbt namnet till IK Vig, vilket godkändes.

Alla positiva idrottsminnen från Sundsvallstiden var definitivt anledningen till att Jan Lindroth både som ung forskare och sedermera professor i idrottshistoria ofta sågs som gäst och föreläsare vid idrottshistoriska möten i vårt län.

Med en pappa som professor och två farbröder som var - får man säga - ikoniska professorer var det väl inte oväntat att det förväntades akademiska studier av den unge Jan Lindroth. Det blev en grundexamen i latin och historia till att börja med, men Jan Lindroths uppsatser i historia hade en för dåtidens akademi ofta ovanlig inriktning, den mot idrottshistoria.

Forskarutbildning under ledning av ytterligare en legendarisk professor, Sten Carlsson, betydde för Jan Lindroth att avhandlingen borde ha idrottshistoriskt tema, kanske inte vad Sten Carlsson förväntade sig. Carlsson visade en "behärskad entusiasm" som Jan Lindroth uttryckte Carlssons kommentar på Jan Lindroths förslag till avhandlingsämne.

Kanske var idrott som avhandlingsämne inom historiedisiplinen ett skäl till att Jan Lindroth inte kunde meritera sig för en forskartjänst inom akademien. Jan Lindroth började i stället arbeta på Riksarkivet. Det var en imponerande arbetsinsats att parallellt med arbetet på Riksarkivet skriva en doktorsavhandling, som senare visade sig bli ett avgörande idrottshistoriskt arbete, inte minst för idrotten.

Jan Lindroths doktorsavhandling "Idrotten som folkrörelse" blev banbrytande för idrotten som nu kunde definiera sig som folkrörelse och därmed också Sveriges största. Det gav också förutsättningar för att bilda ett eget studieförbund, SISU.

Jan Lindroth förstod tidigt, långt innan universiteten föreskrevs den s.k. tredje uppgiften, vikten av att informera om forskningsresultat. Han var en flitig föreläsare och forskningsinformatör.

Jan Lindroth insåg betydelsen av "den tredje uppgiften" i de många idrotts-historiska sällskapen som växte upp över landet och det gjorde honom till en flitig gäst och inspiratör i de sällskapen, inte minst hos oss i Västernorrland.

Jan Lindroth blev, som Sveriges förste professor i idrottshistoria 1992, en portalfigur och ledare av idrottshistorisk forskning, som sedan dess fått en närmast explosionsartad utveckling.

Betydelsen för den idrottshistoriska forskningen kan inte överdrivas och hans arbete för att visa att idrotten är en folkrörelse var av avgörande betydelse både för idrottsrörelsens expansion och bildandet av idrottens egna studieförbund SISU. Det var nog också lite av Jan Lindroths egen filosofi med idrotten och forskningen, en sund själ i en sund kropp. Visst var den fysiska aktiviteten viktig, men bildningen var minst lika viktig.

Alla som lyssnat på eller samtalat med Jan Lindroth har fått med sig någon ny tanke, eller nya frågor, och det var vad Jan Lindroths ville med idrotten och sin forskning; utveckling och bildning.

Den idrottshistoriska forskningen har förlorat sin pionjär och idrotten en bildningens företrädare. Alla idrottshistoriskt intresserade över hela landet minns Jan Lindroth. Vi i Västernorrland känner nog lite extra stolthet över att det var här som Jan Lindroths stora intresse för idrott tog fart.

Walter Rönmark

Stefan Holm höjer rösten - Friidrottslig förvirring

Tänk om FIFA plötsligt skulle bestämma sig för att matcherna i VM nästa år ska spelas i 3x30 minuter och bara nio spelare mot nio eller att IHHF gick ut med att man bestämt sig för att testa att spela 4x15 minuter i CHL. Låter det absurt? Välkommen till friidrottsvärlden.

För ett par dagar sedan kom nyheten om att World Athletics, alltså det internationella friidrottsförbundet, nu bestämt sig för vilket format man ska använda i kasten och de horisontella hoppen vid nästa års nystartade World Athletics Ultimate Championships (bara namnet...). De åtta deltagarna som kvalat in kommer alla att få två göra försök, sedan kommer de sex bästa få ytterligare ett innan de fyra bästa får göra ett fjärde och sista försök att kasta, stöta eller hoppa långt. Sen är tävlingen slut. Ju färre försök, desto fortare går tävlingen – och desto sämre bli resultaten.

Vid VM i Tokyo under sensommaren testade man för första gången ett helt annat format för finaltävlingarna i samma grenar. Sedan urminnes tider har de tolv finalisterna fått tre försök vardera och sedan har de åtta bästa fått ytterligare tre. I Tokyo gick istället topp-10 vidare till den fjärde omgången, topp-8 till den femte och topp-6 till den sjätte, vackert så kanske. Problemet var bara att man dessutom, för första gången, hade seedat startfälten så att de bäst rankade kastarna och hopparna inledde varje omgång och de sämst rankade således avslutade. Vad ledde då detta till? Jo, eftersom man byter hopp- och kastordning efter tre omgångar var det allt som oftast någon som alldeles nyss gjort ett försök som snart tvingades göra ett till. I herrarnas kulfinal fick till exempel norrmannen Marcus Thomsen göra två stötar i rad!

I Diamond League kör man istället med modellen ”final three” där det alltså bara är de tre bästa som får försöka en sjätte och sista gång. Tack gode Coe så har de i alla fall plockat bort formatet med att denna omgång dessutom skulle avgöra placeringsordningen på de tre finalisterna, helt oberoende av hur långt de kastat eller hoppat tidigare i tävlingen. Som när tyska längdhopperskan Malaika Mihambo en gång i Stockholm hoppade fjorton centimeter längre än någon annan – men ändå slutade på andra plats.

I lag-EM som arrangeras ojämna år får höjd- och stavhoppare bara riva totalt fyra gånger under hela tävlingen, så en slarvrivning på en låg höjd kan bli kostsam och kanske får man i slutändan bara ett enda försök på en höjd.

Stefan Holm

I den upphaussade lagtävlingen ”The Match” (USA vs Europa) som arrangerades i Minsk inför VM i Doha 2019 tilldelades höjd- och stavhopparna bara totalt åtta hopp vardera i hela tävlingen.

Ja, så länge man inte rev ut sig innan man hade slut på hopp vill säga. För slut på hopp tog det ju, som för ukrainiskan Iryna Herashchenko som bara hade ett hopp kvar när ribban höjdes till drömgränsen 2.00 – trist för någon med ett personbästa på 1.99.

Europeiska friidrottsförbundet har under ett par år marknadsfört sitt nya koncept DNA (Dynamic New Athletics) ganska hårt och där kör man teknikgrenarna som dueller. Höjdhoppet, och jag skämtar inte nu, går till så att de två hopparna får välja sin höjd i smyg för den andre och sedan gör de ett enda hopp på sin angivna höjd och sen är tävlingen slut.

Kontentan av detta är alltså att det var olika regler på VM i Tokyo jämfört med OS i Paris och att det är andra regler i Diamond League och ännu ett tredje regelverk vid lag-EM – och att alla syftar till en enda sak: Att ge hoppare och kastare sämre förutsättningar för att prestera toppresultat. När de sen gör sämre resultat blir det beviset för att publiken inte vill se hopp och kast och att man därför kan fokusera ännu mer på löpgrenarna.

Friidrott borde i grund och botten vara den allra enklaste och naturligaste av idrotter. Spring fort, hoppa högt, kasta långt. Dessvärre har vi internationella förbund som gör precis allt de kan för att krångla till det.

Stefan Holm

Denna artikel har också varit publicerad i Värmlands Idrottshistoriska Sällskaps tidning Visaren nr 4–2025, tidningens 42:a årgång. Vi tackar Sällskapet och Stefan Holm för möjligheten att få publicera detta intressanta inlägg.

Olof Lundh – Den sista lägerelden.

Kampen om sport på TV, och varför det bara blir dyrare för mig.

”Idrott är sorg, glädje, ilska, eufori, frustration, jubel och tomhet. I en fragmentiserad medievärld är det lätt att förstå varför direktsänd sport fortfarande fångslar och får oss att leta efter en valfri skärm för att följa dramatiken. Sporten är den sista lägerelden”.

Så inleds baksidestexten i Olof Lundhs senaste bok. Det är en svindlande, snårig minst sagt, resa genom Tv-rättigheter, agenter, Tv-bolag, Streamingtjänster, Premier League, Champions League, SHL, CHL, VM både i fotboll och ishockey, OS osv. Boken är sprängfylld med detaljer om förhandlingar, överenskommelser, svek och mygel, men samtidigt fascinerande och i vissa fall skrämmande. Som idrotts-, om inte fanatiker, så i alla fall något ditåt vet man inte riktigt vad man skall tycka om det spel som äger rum, inte på planerna och arenorna utan på lyxhotell och i andra insynsskyddade miljöer.

Många aktörer som figurerat i världen som kretsar kring sport och rättigheter i Sverige, och för övrigt i åtminstone Europa uppmärksammas av författaren, inte alltid i positiva ordalag. T ex Bo Gentzel, Håkan Sjöstrand, Jan Stenbäck, Jonas Eriksson, Lars-Åke Lagrell, Rune Hauge för att nu nämna några. Den sistnämnde förefaller vara en särskilt ”ful fisk”, men är inte ensam om det.

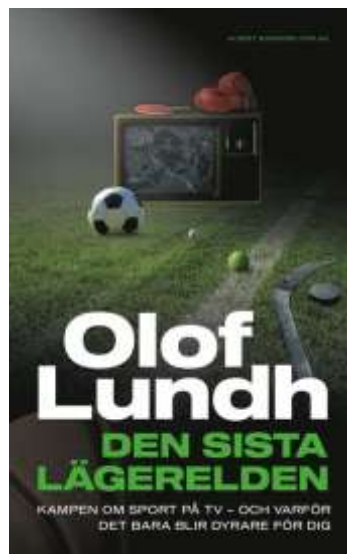
Det sista kapitlet i Lundhs bok har titeln *Idrott kostar, men vem skall betala?* En minst sagt relevant fråga.

Jag träffade på 90-talet Richard Fagerlund, tidigare ordförande i Svenska Ishockeyförbundet. Vi talade om idrott naturligtvis, men också om pengar. Rickard sa bland annat:

-Det är lika bra att man börjar inse att elitidrott inom framför allt lagidrotter numera är en del av underhållningsindustrin och inte idrottsrörelsen.

Detta framgår med all önskvärd tydlighet Lundhs bok. Läs den och välj själv var du tycker dagens fotboll och ishockey hör hemma.

Leif Bolin

Leffes Luringar

- # Det är okej att inte vara perfekt. Väldigt lätt är det också.
- # Ohms lag vann inte men dom gjorde bra motstånd.
- # Igår såg jag reklam på tv och i pauserna var det hockey.
- # Mördarsnigeln trivs i Sverige på grund av vår liberala kriminalpolitik.
- # Visst kan man väl säga att färdkost är detsamma som resmål.
- # En som åker spark är väl en medlöpare.

Glöm inte att betala årsavgiften till VIHS!

225:- för privatpersoner och föreningar,
300:- för två personer i samma familj,
d.v.s. samma som föregående år.

Betala till plusgiro 59 77 71- 5,
bg 750-5266 eller swish 123 591 7208.

Alireza Samadi - Mellan mattan, hästryggen och historien. En resa i föreningslivets hjärta.

För vissa är idrottstatistik och resultat. För mig har det alltid varit något mycket större: en plats för gemenskap, ett sätt att förstå samhället och en väg att växa som människa och vara mig själv. Från barndomens rötter i ett annat land till vardagen i Härnösand har idrotten varit den röda tråden i mitt liv.

Idag arbetar jag som verksamhetskoordinator på RF-SISU Västernorrland. Genom mitt yrke och mitt ideella engagemang ser jag dagligen den enorma kraft som finns i föreningslivet, men jag ser också dess skörhet. Vår svenska modell vilar på ideella axlar, en tradition med rötter i folkrörelser som nykterhetsrörelsen och IOGT-NTO. Det är en modell som skapat trygga platser för generationer av barn, men i en föränderlig tid måste vi våga fråga oss: hur tar vi bäst tillvara på människors vilja att bidra idag?

Min egen syn på idrott är präglad av två världar. I många andra länder ser idrottskulturen annorlunda ut, engagemanget är ofta mer informellt och spontant. Här i Sverige möts jag av en struktur som byggt starka föreningar, men där vi ibland glömmer att bjuda in på ett sätt som passar alla. Men för det krävs ett ömsesidigt engagemang och vilja att bli en del av föreningen också. För den som är ny i Sverige kan föreningslivet vara den absolut viktigaste vägen in i samhället. En plats där språk, ansvar och gemenskap blir till verklighet på en fotbollsplan eller på brottarmattan.

Hemma för mig är i Härnösand. Hos oss är det sällan tyst. Tillsammans med min sambo, våra tre döttrar och schäfern Atlas lever jag mitt i den rörelse jag förespråkar. Att var idrottsförälder har lärt mig att det inte räcker att stå vid sidlinjen. När vi vuxna själva vågar kliva in på mattan, svettas och vara nybörjare, då blir vi sanna förebilder. I en tid där skärmar ständigt konkurrerar om vår uppmärksamhet är idrotten en av få platser där vi faktiskt är närvarande tillsammans.

Min väg har varit allt annat än spikrak. Den har gått via fotboll i Härnösands FF och Ramviks IF till flera år på ridskolan och Härnösands ridklubb, främst för att min äldsta dotter ville ha mig med på hästryggen. När min yngsta dotter började med brottning öppnades en ny dörr. Jag föll för wrestfit på Härnösands brottarklubb och har nu tränat där i två år. Inte för att nå någon elitnivå, utan för den styrka, gemenskap och glädje det ger att tillhöra ett sammanhang. Nu längtar jag till att få gå på träningen de dagar som det är träning. Gemenskapen har skapat en drivkraft för mig att vilja engagera mig.

Nu klättrar min 11-åring och jag känner hur nyfikenheten väcks på nytt. Jag vill också testa klättring. För mig är idrotten ett sätt att följa mina barn genom livet, men också en påminnelse om att aldrig sluta utvecklas själv.

Kanske är det just där idrottens historia och framtid möts, i de personliga berättelserna om varför vi väljer att kliva in, stanna kvar och engagera oss. Det handlar om att bygga ett liv med livskvalitet, en rörelse i taget.

Alireza Samadi

Medverkande i detta nummer:

Patrik Edlund – Skribent på CEWE-förlaget i Örnsköldsvik.

Ulf C Hellman – Tidigare sportjournalist på Västernorrlands Allehanda, numera inbiten sportfiskare och långtsläende golfspelare.

Stefan Holm – OS-guldmedaljör och flerfaldig mästerskapsmedaljör i höjdhopp, krönikör i Visaren, Värmlands Idrottshistoriska Sällskaps tidning. Medlem i IOK 2013–2020.

Örjan Leek – Har drivit företaget Profilbild i Härnösand, fotograf och skribent. Innehavare av ett stort bildarkiv med bland annat idrottsbilder.

Ewa Lindstrand – Tidigare kommunalråd i Timrå, fotbollsspelare och Timrå IK-supporter, vice ordförande i VIHS.

Walter Rönmark – Mångårig styrelseledamot i flera idrottsorganisationer Riksidrottsförbundet, SISU Idrottsutbildarna och Svenska Bordtennisförbundet mm.

Alireza Samadi – Verksamhetskoordinator på RF-SISU Västernorrland. Varit engagerad i vänsterpartiet i Härnösand.

Leif Thunman – Tidigare ordförande i VIHS:s styrelse. Ordförande i Ångermanlands Friidrottsförbund, tidigare ordförande i Västernorrlands Idrottsförbund.

Tomas Tiberg – Journalist, bördig från Leksand, tidigare medarbetare på Radio Västernorrland och Mitt-Nytt. Kåsör i bl a Skvaderbladet.

Leif Bolin – Ordförande i VIHS:s styrelse, tidigare ledamot av SISU:s förbundsstyrelse och ordförande i SISU Västernorrland samt ordförande i IBK Sundsvall.

Om sällskapet

Västernorrlands Idrottshistoriska Sällskap, VIHS, har som ändamål att väcka och underhålla intresset för idrottshistoria huvudsakligen i Västernorrland men också idrottshistoria i allmänhet. Sällskapet anordnar kaféträffar och föreläsningar med olika gäster på olika platser i länet. VIHS åtar sig också att hålla föreläsningar för andra föreningar. Sällskapet ger ut en tidning - Västernorrlands Idrottsarv 3 gånger per år.

Medlem blir man genom att inbetala årsavgiften 225 kr för privatpersoner och föreningar, samt 300 kr för två personer i en familj, till plusgiro 59 77 71-5 eller bankgiro 750-5266 eller swish 123 591 7208

Föreningen är öppen för alla och har för närvarande cirka 200 medlemmar huvudsakligen boende i länet men även ett femtontal från andra delar av landet.

Sällskapets styrelse 2026

Leif Bolin, ordförande, bolin_leif@hotmail.com

Ewa Lindstrand, vice ordförande, ewa.lindstrand@telia.com

Arne Brorstad, kassör, arne.brorstad@live.se

Bo Håkansson, sekreterare, borune@telia.com

Sven Eklund, ledamot, eklund_sven@hotmail.com

Kari Korpela, ledamot, korpelak4@gmail.com

Per-Anders Westin, ledamot, pawestin@hotmail.com

Redaktionen

Redaktör och ansvarig utgivare: Leif Bolin

Layout: Sven Eklund

Material till redaktionen kan sändas på adresser:

bolin_leif@hotmail.com

eklund_sven@hotmail.com

Hemsida: www.vihs.se

Facebook: www.facebook.com/vihs11

ISSN: 2004-3937 (Online)

Tryck och distribution

Accidenstryckeriet, Sundsvall

SAMARBETSPARTNER

Västernorrland